

Seznam příloh

Tabulka 1 Majitelé a zástavní držitelé Prachatic v 15. století

Obr. 1 Mapa východoalpských salin

Zdroj: BERGIER, *Die Geschichte vom Salz*, s. 68.

Obr. 2 Mapa výběrčích míst pasovského mýta

Zdroj: KRIECHBAUM, *Die alte Salzstraßen*, s. 427.

Obr. 3 Mapa tří oficiálních větví Zlaté stezky

Zdroj: KUBŮ – ZAVŘEL, *Zlatá stezka. 1. Úsek Prachatice – státní hranice*, s. 10.

Obr. 4 Mapa příkázaných a zakázaných směrů cest v jižních Čechách

Obr. 5 Doprava soli v prosticích po soumarských stezkách

Zdroj: <http://tisicileti.cz/index.php?clanek=3&menu=005> (ověřeno 29. 4. 2017).

Původ kresby: KUBŮ – ZAVŘEL, *Zlatá stezka. 1. Úsek Prachatice – státní hranice*, s. 23. Podle J. Andresky nakreslil J. Petráček.

Obr. 6 Letecký pohled na město Prachatice

Zdroj: <http://www.visitprachatice.cz/> (ověřeno 1. 5. 2017)

Přílohy

Tabulka 1 Majitelé a zástavní držitelé Prachatic v 15. století

18. 12. 1436 – 1. 6. 1437	Zikmund Lucemburský	Královské město
1. 6. 1437 – 1. 5. 1444 (formálně)	Jan Smil z Křemže	Zástava
? – 1443	Jan Řitka ze Sedlce	Zábor města, zástava?
1443/1444 (formálně od 1. 5. 1444) – 16. 4. 1457	Oldřich z Rožmberka	Zástava
16. 4. 1457 – 1473	Jan z Rabštejna	Zástava
1473 – 1479	Václav z Rabštejna	Zástava
1479 – 1481	Burian z Martic	Královský poručník
1481 – nejdále 1486	Kateřina z Gutštejna	Zástava
? 1486 – nejdále 5. 1. 1488	Volf a Smil Rýzemberští z Janovic	Zástava
? 1487/1488 – nejdále 21. 11. 1492	Jindřich z Rabštejna	Zástava
? 1492 – 31. 10. 1493	Ladislav z Rabštejna	Zástava
31. 10. 1493 – nejdále leden 1495	Jan z Roupova	Zástava
? 1494/1495 – 5. 10. 1501	Václav z Roupova	Zástava
Od 5. 10. 1501	Petr z Rožmberka	Zástava, posléze svobodný majetek

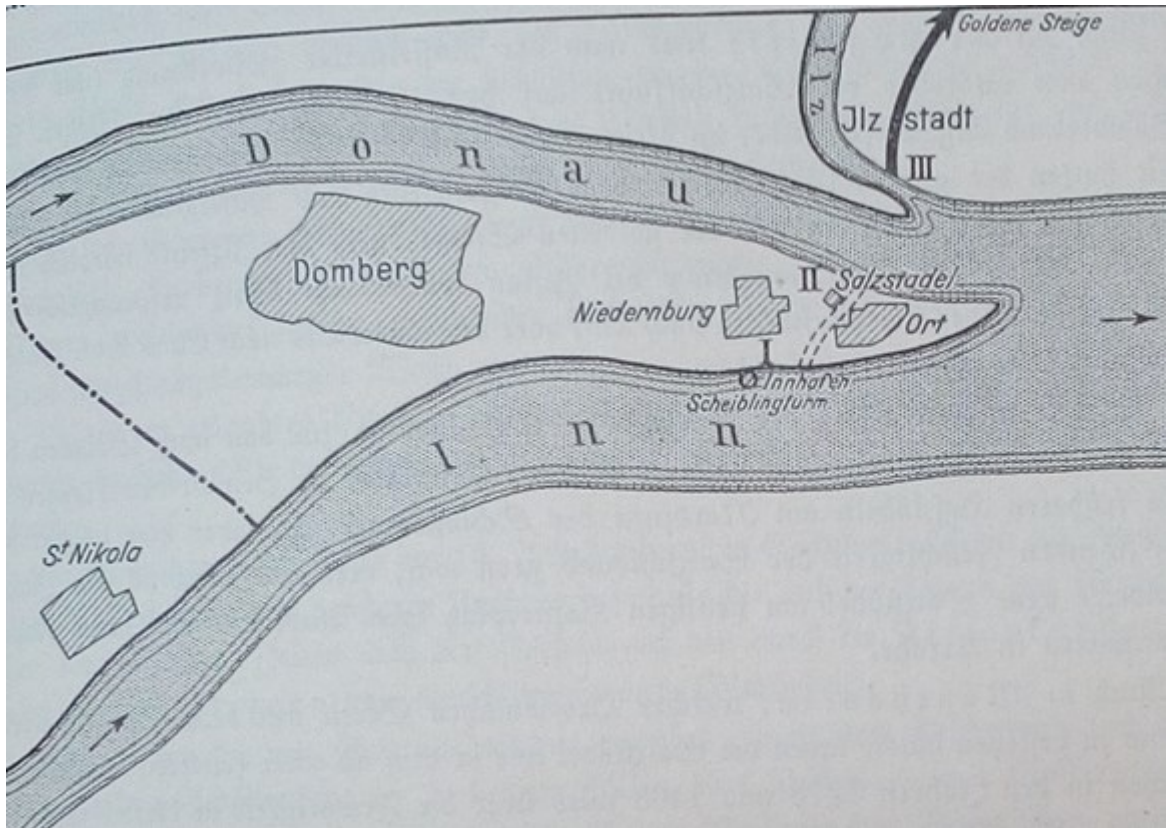
Tato tabulka je vedlejším produktem první části práce. Reviduje dřívější badatelské omyly a zpřesňuje údaje o prachatických zástavních pánech. Zachycuje všechny doložitelné osoby, které se v pohusitské době vystřídaly v držbě města Prachatic, období jejich „vlády“ nad Prachaticemi a majetkoprávní formu jejich držby.

Obr. 1 Mapa východoalpských salin

Mapa zachycuje rozmístění východoalpských salin (Δ), ze kterých byla do Čech dovážena sůl. Je na ní také zobrazeno, kterému politickému celku daná salina náležela: Bad Reichenhall bavorskému vévodství, Hallein salcburskému arcibiskupství a trojice salin Hallstat, Bad Ischl a Aussee Štýrsku, resp. rakouskému vévodství.

Obr. 2 Mapa výběrčích míst pasovského mýta

Mapa zobrazuje místa, na nichž bylo v Pasově vybíráno mýto:

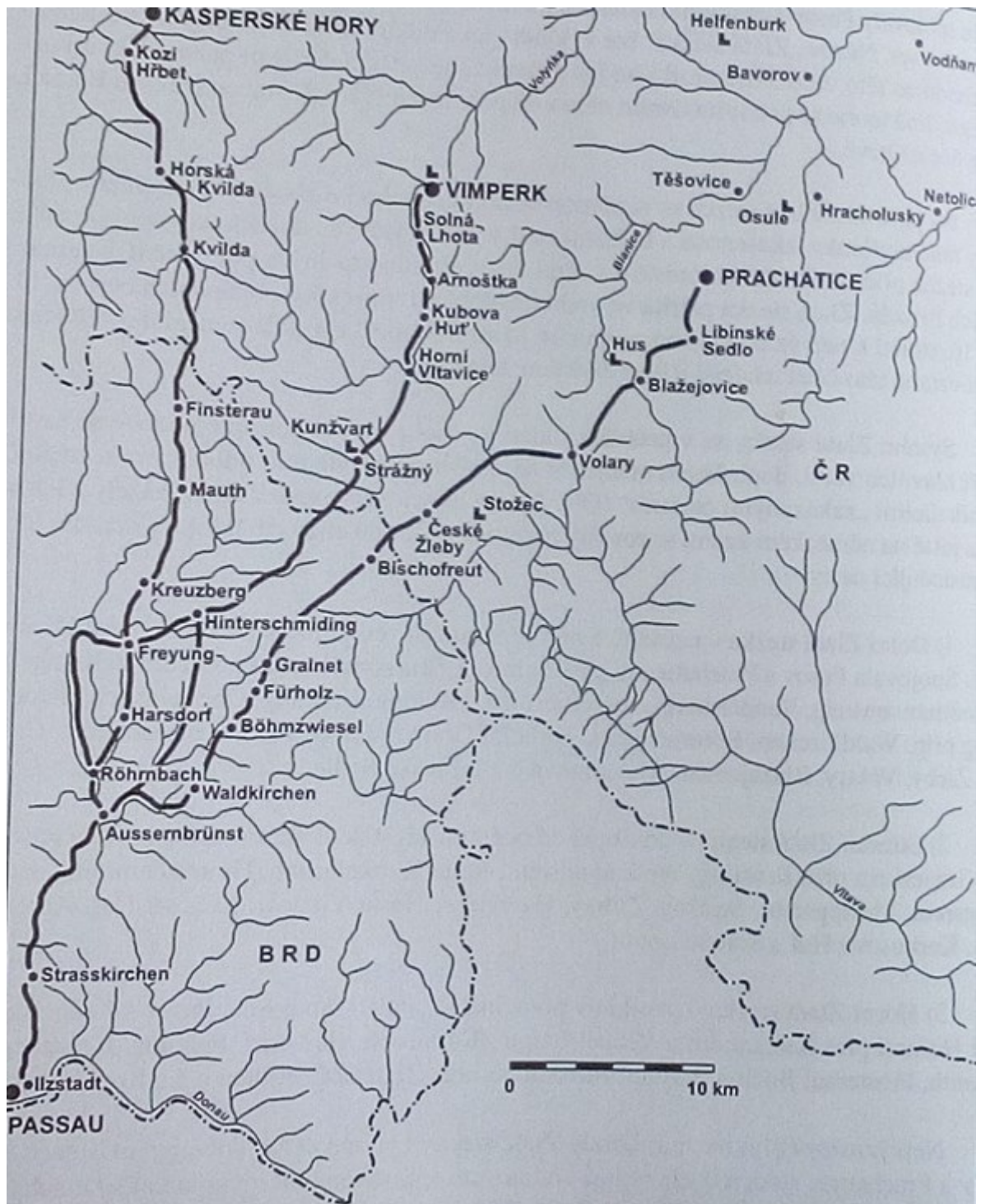
I – Tzv. innské (nebo niedernburské) mýto, které zaplatili kupci přivážející sůl na lodích po Innu.

II – Tzv. velké české mýto, které bylo zapláceno buď v Ilzstadtu jakožto trhové clo ze zboží, nebo v případě převozu na pravém břehu Dunaje. Tento poplatek činil 5,5 feniku.

III – Tzv. malé české mýto vybírané v Ilzstadtu, které zaplatili soumaři, kteří přišli s nákladem z Čech za péči o koně. Tento poplatek činil 1 fenik.¹

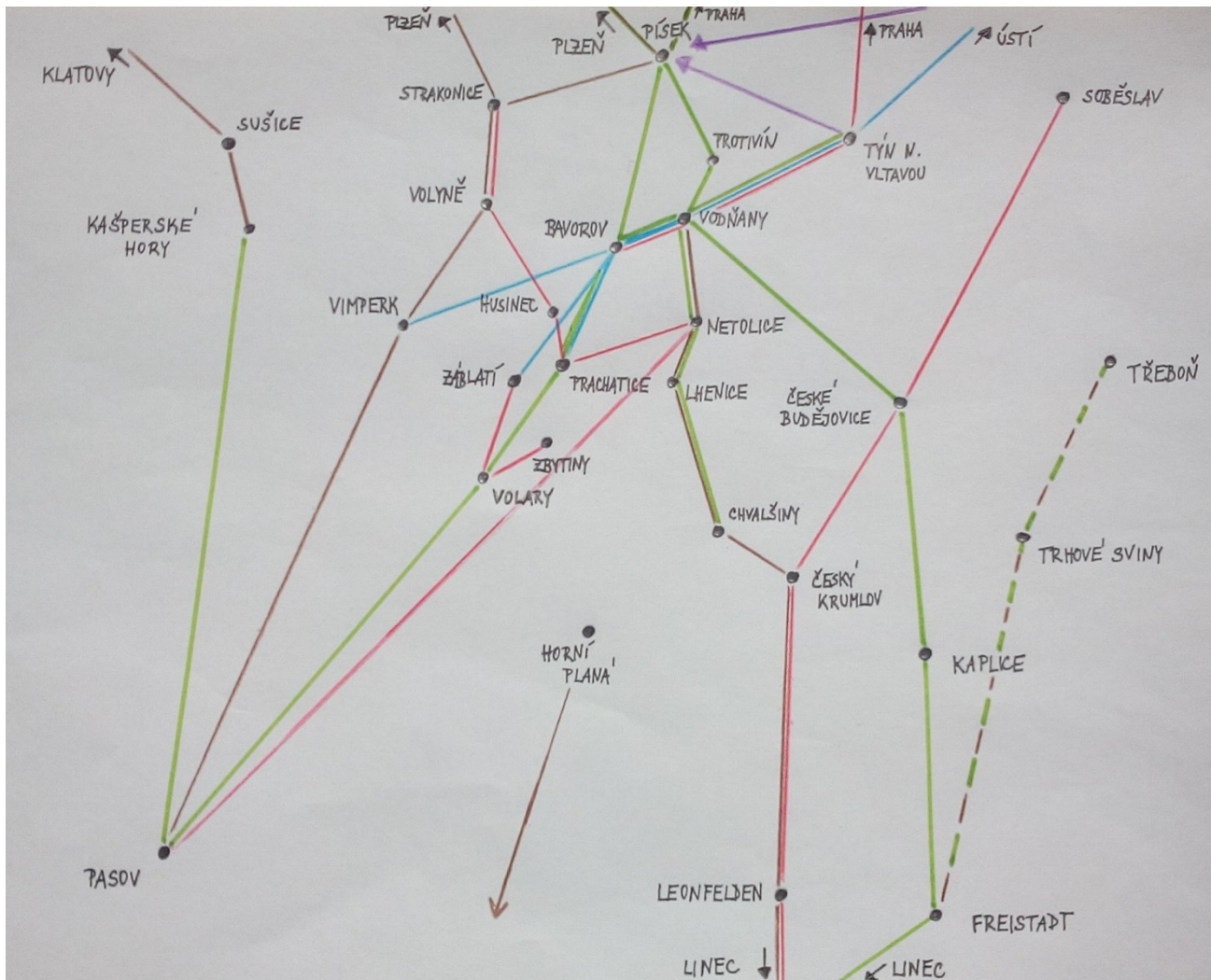
¹ PRAXL, *Die böhmische Maut in Passau*, s. 229.

Obr. 3 Mapa tří oficiálních větví Zlaté stezky

Mapa znázorňuje průběh prachatické, vimpercké a kašperskohorské větve Zlaté stezky z Pasova do koncových míst na české straně Šumavy.

Obr. 4 Mapa příkázaných a zakázaných směrů cest v jižních Čechách

————— příkázaný směr, příp. sklad	————— svědectví, šetření komise
————— zakázaný směr	————— snaha Písku o svedení cest
————— užívaná cesta	————— omezený dovoz

Mapa schematicky znázorňuje časově proměnlivou síť hlavních směrů cest, kterými se ubíral obchodní provoz v jižních Čechách. Nezachycuje přesný průběh cest, ale doložené směry:

Příkázaný směr cesty lze v přeshraničním styku bezpečně doložit mezi Pasovem a Prachaticemi² a mezi Lincem, Freistadtem a Českými Budějovicemi.³ Mezi Pasovem a

² SOKA Prachatic, fond AM Prachatic, *Městská pamětní kniha tzv. malá*, sign. II-1, f. 83r-86v.

Kašperskými Horami byla cesta zřízena kolem r. 1356 Karlem IV., který r. 1366 udělil kašperskohorským měšťanům právo skladu.⁴ Důležitou roli v dopravě zboží dále do Čech hrál Písek, který si na základě panovnického privilegia z r. 1327 nárokoval povinný směr cest z Českých Budějovic a z Prachatic.⁵ Podobně se o svedení obchodního provozu do svých bran pokoušeli i Vodňanští, kteří r. 1335 získali panovnické privilegium, které kupcům přikazovalo jet přes Vodňany při cestě z Č. Budějovic do Písku, z Prachatic do Týna n. Vltavou a z Chvalšín a Netolic do Prahy.⁶

Omezený dovoz soli byl Rožmberkům povolen přímo z Freistadtu do Trhových Svinů a Třeboně.⁷

Zakázané byly zejména ty cesty, které sloužily k obcházení měst obdařených právem skladu či celníci. Privilegovaná města se zakazováním těchto cest bránila nežádoucí konkurenci. V blízkosti Prachatic to byly zejména cesty na Zbytiny⁸ a Záblatí.⁹ R. 1465 dosáhly po společné žalobě města Prachatic, Č. Budějovic a Písek zákazu cesty z Pasova na Netolice.¹⁰ Nejvíce zákazů cest ale iniciovali písečtí měšťané v úporné snaze zabránit obcházení svého nepřilíš výhodně geograficky položeného města. Kámen úrazu v jejich snažení představoval zejména Týn n. Vltavou, kde se nacházel brod přes Vltavu a odkud vedla rychlejší a přímější cesta na Prahu a také dále na Moravu. Ačkoli byla tedy vodňanským privilegiem z r. 1335 potvrzena cesta z Prachatic přes Vodňany na Týn, dosáhl Písek r. 1407 zrušení tohoto směru, který směl být nadále používán pouze pro dovoz komodit do Týna a nikam dále. Pro dálkový obchod byl závazný směr z Vodňan do Písku.¹¹

Proti tomuto rozsudku se však zvedla vlna odporu, kdy bylo na základě **svědectví** (tzn. výpovědí starých lidí) různými šlechtici i městskými radami dokazováno, že dříve sklad soli v Písku nebýval a kupci mohli svobodně jezdit přes Týn a Vodňany pro sůl do Prachatic.¹²

³ CIM II, s. 455–459, č. 312.

⁴ KUBŮ – ZAVŘEL, *Zlatá stezka. 1. Úsek Prachatic – státní hranice*, s. 24.

⁵ CIM II, str. 242–244, č. 135.

⁶ CIM II, str. 302–308, č. 185.

⁷ SOKA Prachatic, fond AM Prachatic, *Městská pamětní kniha tzv. malá*, sign. II–1, f. 37r.

⁸ Na neoprávněnou existenci této stezky si Prachatičtí stěžovali někdy v první polovině 60. let 15. století. Viz AČ XXI, s. 366–367, č. 180.

⁹ Proti záblatské cestě se Prachatičtí ohrazovali již r. 1493 – viz NA České gubernium – guberniální listiny (0993–1526), sign. 491 (<http://monasterium.net/mom/CZ-NA/CGL/491/charter>, ověřeno 13. 4. 2017); soudně byla tato cesta zakázána r. 1524 – viz SOKA Prachatic, fond AM Prachatic, *Městská pamětní kniha tzv. malá*, sign. II–1, f. 8r.

¹⁰ CIM III, s. 478–480, č. 277.

¹¹ CIM II, str. 1074–1078, č. 815.

¹² AČ VI, s. 17–21, č. 14.

V 60. letech 15. století **Písečtí** dokonce **nutili** Týnské, aby do Prachatic jezdili přes Písek.¹³ I rozhodnutí z r. 1407 o směru cesty z Vodňan na Písek však bylo později změněno. R. 1482 došlo na základě **šetření komise** ke zjištění, že původně se cesty vimperská, záblatská a prachatická scházely u Bavorova a odtud cesta pokračovala přímo na Písek a nikoli na Vodňany. Tento směr cesty (z Bavorova na Písek) byl tedy opět nařízen a směr z Bavorova na Vodňany zakázán.¹⁴

Mezi **zakázanými cestami** se objevily i cesty z Prachatic na Netolice a z Č. Budějovic na Soběslav, na jejichž existenci ohrožující písecký sklad soli si r. 1461 stěžovali písečtí měšťané.¹⁵ Obdobně znemožňovali Písečtí hlídkováním a zabavováním zboží i směr cesty z Prachatic na Volyni a Strakonice, kde taktéž docházelo k následnému obcházení Písku.¹⁶

Obr. 5 Doprava soli v prosticích po soumarských stezkách

¹³ R. 1463 na obranu Týnských vypovídali vodňanští měšťané – viz SOKA Prachatice, fond AM Prachatice, *Městská pamětní kniha tzv. malá*, sign. II-1, f. 45r.

¹⁴ AČ V, s. 567–568, č. 383.

¹⁵ AČ V, s. 286–287, č. 27.

¹⁶ K r. 1538 tento údaj zmiňuje ROUBÍK, *Spory jihočeských měst*, s. 4.

Obr. 6 Letecký pohled na město Prachatice

